

Alte Drucke

EVAN||GELIVM || MARCI ||

Leipzig, 1522

VD16 ZV 27198

CAP. VIII

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148990

S E C V N D V M

cedunt, & inquināt hominē. Et inde surgēs, abiit in confinia Tyri ac
Sidonis, & ingressus domum, neminē voluit scire, nec potuit latere.
Mulier em̄ statim vt audiuit de eo, cuius filiola habebat spiritum im-
mundū venit & accidit ad pedes eius. Erat em̄ mulier Græca Syro-
phoenissa genere, & rogabat eum vt dæmoniū eſceret de filia sua.
Iesus autē dixit illi: Sine prius saturari filios. Non est em̄ honestū, su-
mere panē filiorum, & proſcicere catellis. At illa respōdit & dicit illi:
Etiam domine: nam catelli quoq; comedunt sub mensa de micis fis-
liorū. Et ait illi: Propter istum sermonē vade, exiit dæmoniū a filia
tua. Et cum abiisset domū suam, reperit dæmoniū exiſſe, & filiam ia-
centē super lectum. Et rursus egressus de finibus Tyri ac Sidonis,
venit ad mare Galilææ per medios fines decapolis, & adducunt ei
surdum, impeditaq; linguæ, & deprecant eū, vt imponat illi manū:
& cum apprehēdisset eum de turba seorsim, misit digitos suos in au-
riculas eius: & spūto emissio: tetigit linguā eius, ac suspiciēs in cœlū,
Infra. 9 ingemuit, & ait illi: Ephphatha, quod est aperire, & statim apertæ
sunt eius aures, & solutū est vīculū linguæ eius, ac loquebat recte:
Gen. 1. ac præcepit illis, ne cui dicerent. Sed quo magis ille eis præceperat
hoc potius amplius prædicabāt: & supra modum stupebāt, dicētes:
Ecdes. 29. Bene oīa fecit: & surdos facit audire, & mutos loqui. **CAP. VIII**
IN diebus illis, cum turba admodum multa esset, nec habēt quod
manducarent, accersitis ad se Iesus discipulis, ait illis: Misericors
Matth. 15. dīa tangor erga turbam, quia iam triduo manent apud me, nec ha-
bent quod edant: & si dimiserō eos ieiunos in domum suā, deficient
Tob. 13 in via. Quidam enim ex eis e longinquo venerunt. Et responderunt
Esa. 60 ei discipuli sui: Vnde istos quis poterit hic satiare panibus in solitu-
dine: Et interrogauit eos Quot panes habetis? Illi vero dixerunt:

22. Misericordia dei

Tamē interrogabat

M A R C V M.

Septē. Et præcepit turbæ discubere sup terrā. Et acceptis septē panibus, cū gratias egisset, fregit, deditq; discipulis suis, vt apponeret: & apposuerūt turbæ, & habebāt pisciculos paucos: & cū benedixisset, iussit & apponi hos. Comederūt autē & saturati sunt, ac sustulerunt quæ superfuerāt, fragmēto: ū septē sportas. Erāt autē q comederāt ferme quater mille, & dimisit illos. Et mox ingressus in nauim cum discipulis suis, venit in partes Dalmanutha. Et egressi sunt pharisæi, cōperūtq; disputare cū illo, quærētes ab eo signū e cœlo, tentantes Matth. 16. eū: & cū ingemisset spiritu suo dicit: Cur generatio hæc signū quæ Io. 2. & 6. rit? Amē dico vobis, si dabit generatiōi huic signū. Et relictis illis in Matth. 12. gressus rursus nauim, abiit traiecto lacu. Et obliti fuerāt sumere pa- Luc. 11. nes, nec præter vnū panē habebāt secū in nauī. Ac præcepit illis di- Luc. 13. cēs: Videte, caute a fermēto pharisæorum, & a fermēto Herodis. Et disputabāt inter sese dicētes: Panes non habemus. Et eo cognito Iesus dicit illis: Quid disputatis, qd panes nō habetis? Nondū ani- ma duertitis nec intelligitis? adhuc obcæcatū habetis cor vestrum? oculos habētes, nō cernitis, & aures habētes, nō auditis? & nō me- ministis? Cū quinq; panes fregissem in hominū qnq; milia quot co- Io. 6. phinos fragmētis plenos sustulistis? Dicūt ei: Duodecim. Cum autē septē in quatuor milia, quot sportas ex reliquīs fragmētorū tulistis? Illi vero dixerunt: Septē. Et dixit illis: Qui fit vt nō intelligatis? Et venit Bethsaidam, & adducunt illi cæcum, & obsecrāt eū vt illū tan- geret. Et apprehēsa manu cæci, eduxit illum extra vicū: & cum ex- puisset in oculos illius, imposuissetq; illi manus, interrogauit eum, si qd videret, & recepto visu, dicebat: Video homines, quoniā velut arbores cerno ambulātes. Deinde rursus imposuit man⁹ sup oculos illius, & fecit vt visum reciperet: & restitutus est, ac denuo vide-

C ij

S E C V N D V M

- bat dilucide omnes, & dimisit illū in domū suā, dicēs: Neq; in vicū
Luc. 9. ingrediaris, neq; dixeris cuiq; in vico. Et egressus est Iesus & disci-
 puli illius in vicos Cæsariæ, quæ cognominat̃ Philippi: & in via in-
 terrogauit discipulos suos, dicēs: Quē me dicunt homines esse? Illi
 vero respōderūt: Ioannē baptistā, & alij Heliā, alij rursus vnū de nu-
 mero pphetarū. Et ipse dicit illis: At vos quē me dicitis esse? Re-
 spondēs autē Petrus, dicit illi: Tu es ille Christus. Et interminat̃ est
 eis, ne cui dicerēt de se. Et cœpit docere eos, quod oporteret filiū ho-
 minis multa pati, & reprobari a senioribus summisq; sacerdotibus
 ac scribis & occidi, & post tres dies resurgere: & aperte sermonē lo-
 quebā. Et apprehēdit illū Petrus, cœpitq; increpare eum. At ille cō-
 uersus, & intuitus discipulos suos, increpauit Petrū, dicens: Abi post
 me satana: quoniā non sapis quæ dei sunt, sed quæ sunt hominū. Et
Luc. 14. cum ad se vocasset turbā vna cū discipulis suis, dixit illis: Quicumq;
Luc. 17. vult sequi me, abneget semetipsum, & tollat crucē suā, ac sequatur
 me. Nam quisquis voluerit animā suā seruare, perdet eā. Quisquis
 aut̃ pdiderit animā suā causa mea & euāgelij, hic seruabit eā. Quid
 em̃ pferit homini si lucratur fuerit mundū totū, & animæ suæ iactus
Matth. 10. rā fecerit? Aut qd daturus est homo, quo repēset animā suā? Quē-
 cūq; em̃ puuerit mei ac meorū sermonū in generatiōe hac adulte-
 ra & peccatrice, pudebit illius & filiū hominis, vbi venerit in gloria
 patris sui cum angelis sanctis. CAP V T. IX.
- Matth. 19.** **E**T dicebat illis: Amen dico vobis: Sunt quidā inter eos qui hic
Luc. 9. stāt, qui nō gustabūt mortē, donec viderint regnū dei venisse
Matth. 17. cū virtute. Ac post dies sex assumit Iesus Petrū & Iacobū ac Ioannē,
 & subducit eos in montē excelsum seorsim solos, & trāssformat̃ fuit
 corā illis: & vestimenta illius facta sunt splēdida, & candida valde